

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 27sten JULY, 1822. N. 30.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

BEKENDMAKING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, ondervindende dat het Fiscalaat dagelyks belast word met Negers en andere Slaven, die of op last van hunne meesters, of door andere opgebragt en gesloten worden, en somtyds maanden lang geconfineert blyven, zonder tegen betaling opgevraagt te worden, maakt elk en een ieder by deze bekend; dat aanvang nemende met den 1sten Augustus aanstaande geene Slaven door particulieren om te sluiten aangebragt; zullen worden aangenomen zonder dadelyk de voldoening van de 5 Pezos volgens de wet, dewelke also by de sluiting en niet meer by de ontsluitidg zullen voldaan worden; en dat wyders zoodanige opgeslotene Negers of andere Slaven, niet langer dan een maand ter Fiscalaat zullen bewaard worden; maar naar expiratie van dezelve ontslagen en weggezonden worden, waarna een ieder zich kan reguleren.

De Raad Fiscaal voornoemd,
RAMMELMAN ELSEVIER.
Fiscalaat den 22sten July 1822.

Fiscaal's Kantoor, den 26sten July 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 oncen

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 19den July 1822.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er drie Brieven Zakken ter Gouvernements Secretary zullen worden opgemaakt om respectivelyk met de Nederlandsche Schepen de Sara Maria, kapt. P. Bostyn, de Maria & Jacoba, kapt. J. J. Bart, en de Zee Meeuw, kapt. J. R. Boning, verzonden te worden; zullende dezelve Brieven Zakken op den 31sten dezer maand des morgens te zeven ure precies gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W PRINCE.

Den 24sten July 1822.

ADVERTENTIE.

DE ondergeteekende verzoekt zeer eerbiedigelyk aan het geëerde Publiek, om Loten te komen kopen, als ook om te komen te Fourneren, om die voordelige Classe te kunnen trekken van Ps. 8000, 3000, 2000, &c. &c. &c.

S. S DELVALLE,
Directeur derLotery.

WY PAULUS ROELOFF CANT'ZLAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wÿ hebben goedgevonden en verstaan: alle houders van de Gouvernements Obligatien, gedagteekend den 1sten February 1821, hierbÿ op te roepen om die Obligatien, op den eersten der aanstaande maand Augustus, ten kantore van den Hoofd Ontvanger alhier, te bezorgen, ten einde aldaar te worden afbetaald met den daarop verschuldigden interest; zullende de gemelde Obligatien, der halve, van en sedert dien dag niet meer gangbaar zÿn.

Gedaan op Curaçao den 19den Julÿ 1822, het negende jaar van Z M. regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter Ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 22sten daaraanop volgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het noodzakelÿk zal zÿn maatregelen te nemen ten einde in de nadeelen te voorzien waaraan deze kolonie, bÿ voortduring, zal bloot staan, zoo lang als de nog in circulatie zÿnde gestempelde gouden Johannissen tegen derzelver tegenwoordige nominale waarde gangbaar blÿven.

En vermits het daarom raadzaam gevonden is middelen te beramen om de houders van die Johannissen schadeloos te stellen voor het door dezelve te lÿden verlies, ten gevolge der maatregelen die deswegens mogen worden noodig geoordeeld.

Is goedgevonden en besloten:

1. Om, tot vinding van de vereischte som ter vergoeding van het verschil tusschen de wezenlÿke en nominale waarde der gestempelde gouden Johannissen, eene belasting te heffen op de voorwerpen die genoemd zÿn in de 1ste, 3de, 4de, en 5de afdeeling der Publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dd. 25sten September 1818 tot heffing van belasting ten behoeve van het Fonds tot vernietiging der bewÿzen van afgekeurde Johannissen,—namelÿk:

Eerstelÿk:

Op Tarwe meel } per vat - - -	Ps.	0	2	0
„ Rogge meel }				
„ Tabak in bladeren, per 100lb.	„	0	3	0
„ Kaauw-tabak van alle soorten, per 100lb. - - - - - - - - - -	„	0	6	0
„ Gezouten vleesch of Spek, per vat - - - - - - - - - - - - - -	„	0	6	0
„ Boter, per 100lb. - - - - - - - -	„	1	1	0
„ Bakeljaauw, per 100lb. - - -	„	0	1	3
„ Rÿst, per 100lb. - - - - - - -	„	0	1	3
„ Houtwaren, per 1000 voeten - Bÿ de inklaring zal de voet maat moeten opgegeven worden.	„	1	5	3
„ Jenever in pÿpen, per gallon -	„	0	0	3
„ ditto in kelders, per kelder	„	0	1	3
„ Roode-wÿn in vaten, per vat	„	2	4	0
„ ditto in flesschen, per dozÿn	„	0	1	0
„ Paarden, ieder - - - - - - - -	„	5	0	0
„ Muil Ezels, ieder - - - - - - -	„	2	4	0

Te betalen bÿ den invoer derzelve van alle hoegenaamde landen of plaatsen, met uitzondering der Havens van de Nederlanden.

Tweedens.

Op vreemde kooplieden die zich op dit eiland komen neder zetten om negotie te doen, ieder Ps. 500—voor het regt hetwelk zÿ daartoe van den Gouverneur zullen verkrÿgen.

Onder vreemde kooplieden zÿn begrepen allen die geen inboorlingen van dit of de onderhoorige eilanden zÿn, of het burgerregt op dezelve niet reeds verkregen hebben, daarvan echter uitgezonderd alle Nederlandsche onderdanen of vreemdelingen die uit het Moederland aankomen, voorzien met de noodige passen om zich op dit eiland neder te zetten.

Derdens

Op de burger-brieven aan vreemdelingen die van den Gouverneur het burgerregt verkrÿgen: Ps. 100.

Vierdens.

Op de tonnen-maat van alle vaartuigen die aan Ingezetenen van dit en de onderhoorige Eilanden toebehooren, vier realen per ton in het jaar, telkens over een geheel jaar vooruit te betalen.

Welke bovengemelde heffing zal aanvang nemen op den 1sten der maand October dezes jaars en zoo lang continueren, niet alleen tot dat de opbrengsten daarvan zullen kunnen strekken om de schade goed te maken welke zal moeten geleden worden bÿ het in werking brengen van de te nemene maatregelen omtrent de gestempelde gouden Johannissen die thans op eene nominale waarde gangbaar zÿn, maar ook tot dekking van eenig onverhoopt deficit bÿ het Fonds ter vernietiging van de bewÿzen der afgekeurde Johannissen, hetwelk de likwidatie van dat Fonds zoude kunnen verhinderen; terwÿl daarentegen eenig surplus bÿ het evengemelde Fonds zal gestort worden in de Kas van dit nieuw op te rigten Fonds, tot goedmaking der op de gestempelde gouden Johannissen te lÿdene schade.

2. Den Hoofd-Ontvanger dezer kolonie, naar aanleiding en overeenkomstig de bedoeling van het 22ste artikel des Reglements op het beleid der regering alhier, te belasten met de perceptie van de hiervorengemelde belasting, onder genot van een percent commissie, zonder meer, voor het boekhouden en alle andere werkzaamheden daaraan verknocht; zullende bÿ maandelÿks de ingevorderde gelden storten in de reserve Kas der Kolonie, die onder opzigt is van den Gouverneur, den Raad Fiscaal en den Raad Contrarolleur der Financien, dewelke, ex-officio, met de administratie van die Kas belast zÿn.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 23sten Julÿ 1822, het negende jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter Ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 24sten der gemelde maand.

(w. g) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is te verklaren en bepalen, zoo als hierbÿ wordt verklaard en bepaald: dat de bestaande belastingen ten behoeve van het Fonds tot vernietiging der bewÿzen van afgekeurde Johannissen, dewelke bÿ besluit van Gouverneur en Raden van Policie dd. 25sten September 1818 geheven zÿn, op Primo der maand October dezes Jaars kunnen vervallen, en dienvolgens niet langer dan tot ultimo der voorafgaande maand September zullen voortduren, na welken tÿd al de hiervorenbedoelde heffingen ten behoeve van het gemelde Fonds moeten ophouden te bestaan en als afgeschaft moeten worden aangemerkt.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 23sten Julÿ 1822, het negende Jaar van Zÿner Majesteits Regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR,
Ter Ordonnantie van dezelve.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad den 24sten der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.
VAN LA GUAYRA.

Misterling	Eleonora Esperansa
Alexandro Albertus	J N de Bustos
J F del Castillo	J N Machado
N de a Costa	Jacoba Laroche
Siasores Aus	M Vidal
Casten Hollen	Juan Olevo
N Peris	Francisco Xabien

Den 25sten July 1822.

DE ondergeteekenden maken bekend dat de twede genoemde zich met primo Augustus, uit de Compagnieschap retireert, zullende de zaken als voorheen gecontinueerd worden op de Firma van J. N. C. JUTTING.

JUTTING & RUTGERS.

EDICTALE CITATIE!

MET Praalabel Consent van Zyne Excellentie, Paulus Raeloff Cantz'laar, Ridder der Orde van de Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber over de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Doen de Heeren Abraham en Moses de Marchena, en Mejuffrouwen Rachel de Marchena, De Weduwe Abraham Pinedo, en de Weduwe Abigail van Gabriel Pinedo, in kwaliteit als Erfgenamen in den Boedel en Nalatenschap van wylen hunne Moeder Ester Penso, Weduwe Isaac van Abraham de Marchena, alhier gewoond en overleden, aan alle en een ieder zoo hier te lande als in Nederland wonende, adverteeren dat de genen die vermenen mogten eenige actie of pretentie te hebben, ten laste gemelden Boedel, gehouden zulle zyn, dezelve hunne actie of pretentie alhier te lande zynde sustinerende crediteuren, binnen den tyd van acht dagen en de zodanigen in Nederland wonende, als dan binnen den tyd van Twaalf Maanden van heden afte rekenen, aan de voornoemde Erfgenamen te komen op en aangeven, ten einde gemelden Boedel tot finale liquiditeit kan worden gebragt.

Dagvaardende de voornoemde Erfgenamen alle den genen die deswegens in gebreken mogten blyven, de alhier te lande zynde tegens den 25sten July dezes jaars, en de zodanige in Nederland wonende tegens de Eerste sessie in de Maand July 1823, voor den Edelen Achtbaren Raad van Civiele en Crimineele Justitie dezes Eilands, ten einde aldaar staande rolle hunne actie of pretentie met de behoorlyke verificatien van dien in te brengen, op pœne dat tegens de non comparanten zal worden geprocedeert by default en verstek van actie.

Aldus voor de Eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao den 1sten July 1822.

Den 8sten do. voor de tweede maal,
Den 15den do. voor de derde en laatste maal.

H. R. HAYUNGA, Secretaris.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

20.	golet	Venus, Pieterse,	Aruba
	bark	Sally, Williams,	New York
23.	——	Chance, De Crasto,	Aruba
	golet	Carolina, Ayrane,	dito
	——	Eliza Eskeldson,	New York
	——	Antelope, Berrian,	Puerto Cabello
	brik	Zeno, Slade,	Philadelphia
24.	golet	Amistad, Yriarti,	Spaansche kust
	——	Anna, Bolwig,	Hayti
	lantje	Merced, Polet,	Spaansche kust
	golet	Twee Vrienden, Thysen,	Aruba
25.	bark	Pirro, Solar,	Spaansche kust
	golet	Brunette, Diedenhoven,	dito
26.	——	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba

UITGEKLAARD—JULY.

20.	golet	Sarah, Harris,	Boston
	——	General Brook, Preston,	Salem
	——	Favorite, Marcantony,	Sp. kust
23.	——	Vestal Ireland,	New York
	brik	Ladies' Delight, Scribner,	dito
	golet	Rosa Rita, Dore,	St. Thomas
24.	bark	Chance, De Crasto,	Spaansche kust
	golet	Rosita, Guillemot,	Zee
	——	Maria Catharina, Danies,	Aruba
	bark	De Hoop, Roca,	Spaansche kust
	golet	Leander, Mac Foy,	Providence
25.	bark	Experiment, Colomba,	St. Thomas
	golet	Atrevida, Guasp,	Zee
	golet	Twee Vrienden, Dewindt,	Hayti
26.	——	Cornelia, Möller,	St. Thomas

Zyner Majesteit's brik de Kemphaan, kapt. Dingemans, kwam hier verleden Zaturdag binnen, van eenen kruistogt benedens winds.

De Columbiaansche schooner Centella, kapt. Hoffneer, lag verleden Zaturdag morgen vóór dezen haven by, en stak des namiddags naar boven winds.

De schooner der Vereenigde Staten Porpoise, kapt. Ramage, vertrok verleden Maandag van hier, men vermoedt-telt naar Carthagena.

Verleden Dingsdag namiddag werden er drie brikken en een schooner boven winds gezien, dewelke met volle zeilen af kwamen en schielyk voor Columbiaansche oorlogs vaartuigen bekend werden. Toen zy de wal naderden verminderden zy hunne zeilen, en voor de haven komende, zeilden zy by den wind en deden eenen korten slag naar boven, en hielden daarna op de Hercules af, dewelke met vyf vaartuigen order haar konvooi benedens winds in het gezigt kwam.

Het Spaansche fregat Ligera, hetwelk reeds eenige dagen in deze haven was, stak kort daarna in zee. De Columbiaansche vaartuigen dewelke toen omtrent 3 mylen benedens winds waren zeilden scherp by de wind en stevenden naar het zuiden toen zy het fregat gewaar werden. Na dat de Ligera eenen korten tyd vóór de haven bygelegen had, zeilden zy naar beneden om zich by de Hercules te voegen, en gaf geen acht hoegenaamd op de Columbianen, dewelke haar aan bakboord voorby zeilden. Tegen den avond waren zy allen uit het gezigt, zonder dat een schot van een der beiden partyen gedaan werd.

Des anderen daags kwam de Hercules met haar konvooi hetwelke een aantal troepen aan boord had, in dezen haven. Dit gebeurde om reden dat de schoener Rosalia hare groote mast gebroken had, en dus niet in staat was hare reize te vervolgen. Op Donderdag kwam de Ligera ook hier binnen.

General Don Francisco Tomas Morales is aan boord van de Hercules en heeft het bevel over de troepen, dewelke hunne reize vervolgen zullen wanneer het volk van de Rosalia op een ander vaartuig overgescheept zal zyn. Hunne bestemming is niet bekend, maar volgens geruchten zouden zy naar P. Cabello bestemd zyn.

Z M.'s brik de Zwaluwe, kapt. Bodel, kwam alhier aan op Donderdag van de Kust.

De Columbiaansche schoener Centella, kapt. Hoffneer, lag by gisteren namiddag vóór deze haven, voor omtrent anderhalf uur lang, en zond eene boot met een officier aan de wal, die weder naar boord terug gekeerd, waarop de Centella terstond naar bovenwinds vertrok.

By de menigte rooveryen dewelke gedurende eenigen tyd aan onzen handel gepleegd zyn, moeten wy het nemen der bark Neptunus, van deze haven naar Coro voegen; door eene ketch onder Columbiaansche vlag. De bark werd te Maracaybo opgebragt, waar zy verbeurt verklaard en tegen den 19den dezer te koop aangeboden werd.

De schoener Maria, van deze haven, is tevens te Maracaybo verbeurd verklaard. Zynde in die haven aangebaald, na aldaar drie weken gelegen, ontladen en eene andere retour lading ingescheept te hebben, op verdenking dat zy aldaar gekomen was, om Morales met levensmiddelen te voorzien.

Twee van de drie slaven, benevens een vry gekleurde, die weinige dagen geleden in eene kano van hier gevlugt waren, zyn te Aruba op gevat geworden. Volgens het geen wy vernemen, verbeelden zy zich toen zy aan de wal stapten, aan de Spaansche kust te zyn aangekomen, en begonnen te dansen en te juichen.— Na dat zy van deze uitspanning moede waren, namen zy den weg in naar het dorp, en daar gekomen zynde, bemerkten zy hunnen misslag, doch hielden met de grootste onbeschaamdheid by den kommandeur staande, dat zy Spanjaarden waren, en door een kaper aan de wal gezet waren; en verzochten paspoorten voor Maracaybo. Zy werden hierop met uitzondering van één die weggeloopen is, in hechtenis gezet, en naderhand in Z. M. B. de Kemphaan hier opgebragt.

Het spyt ons te vernemen dat de slaven die, zoo wy in onze laatste melden, onlangs in eene kano van dit eiland gevlucht zyn, aller waarschyneiyk ontsnapt zyn; en dat een der eigenaars van die slaven in de Deensche bark Pirro kapt. Solar, van hier vertrokken was, om hen op te spooren, zonder eenig zeker berigt aan gaande hen, hier terug gekeerd is. Hy vertrok van hier naar Coro, waar hy door den Spaanschen kommandant beleefd ontvangen, en hem alle hulp verleend werd, maar geen ander berigten ontving, dan, dat twee dagen na de vlugt van hier gevlugt waren, aan de west zyde van de haven van Coro vier lyken aange poeld waren, dewelke ingevolge berigten vreemde negers waren, dus veronderstelt men dat het een gedeelte der weggeloopene slaven waren, en dat de overigen een gelyk lot ondergaan hebben.

Op den 9den dezer des avonds toen de bovengemelde bark te zamen met de Hollandsche schoener de Drie Zusters in de haven van Coro lag, en voornemens waren naar dezen haven te stevenen, werden zy door twee boten aangeklampt, behoorende tot de Columbiaansche ketch Libertador, onder bevel van José Maria Garcia, zy waren de haven binnen gekomen en hebben zich van de schoener met geweld meester gemaakt, niettegenstaande er verscheidene schoten van het fort op hen gedaan werden. Twee matrozen van de schoener sneuvelden in deze schermutseling, ten gevolge van dien de Deensche bark dien avond niet zeilde; des anderen avond vervolgde zy hare reis naar deze haven; en werd den volgenden morgen omtrent 6 uren door dezelfde ketch vervolgd, dewelke echter zoo veel minder dan zy zeilde dat de bark zou de ontsnapt zyn, ware het niet dat men de Drie Zusters, aan welker boord men omtrent 25 gewapende mannen geplaatst had, op haar afgezonden was. Ten laatste kwam men haar op zyde, en de gene die het bevel voerde, gelaste den kapitein om aan boord van de ketch te komen. Drie zeer bloeddorstige kerels werden aan boord de bark gezonden, gewapend met geweren en sabels. Zy verboden ieder aan boord op verbeurte van hun leven niet van de plaats te verroeren, en bleven met overgehaalden haan naast hen zitten. De ketch zond toen de bark, benevens nog twee andere pryzen naar Macoy, waar hy hun drie dagen ophield zonder eenige rede daarvoor in te geven. De eenigste passagier die aan boord was, werd van al zyn geld en eenige kleeding stukken beroofd, en by nacht werd het aan niemand toegestaan het dek te verlaten, intusschen maakten de kapers gaten de koffers open, en namen er uit wat zy verkozen. Wy vernemen dat een van het volk de welke aan boord van de bark gezet werd een Hollander is, en onder het hier in garnisoen leggende bataljon gediend heeft, maar wegens zyn slecht gedrag van hier gebannen is. Hy kwam by de voormast begon te roeven en het volk aan boord te beledigen. Op den avond van den derden dag kwam de kapitein van de bark, die gedurende al dien tyd aan boord van den kaper gezeten had, weder aan boord van zyn vaartuig, vergezeld door eenen officier en eenige gewapende manschappen, die na de bark op nieuw doorzogt, en alle de brieven geopend en gelezen te hebben, ja zelfs die van den gouverneur van Coro aan den gouverneur van dit eiland, waarin over de slaven geschreven werd, den kapitein van de bark veroorloofde om te vertrekken, onder voorwaarden dat hy 18 krygsgevangenen met zich moest mede nemen. Gebrek aan mondbehoeften, en de sterke stroom noodzaakten hen echter Aruba aan te doen, en het volk was zeer verheugd daar behouden aan te komen na zulk eene schandelyke behandeling van het volk van de ketch ondervonden te hebben. Men moet echter bekennen, dat, noch de kapitein noch de officieren zich onbehoorlyk gedragen hebben, dan alleen door de bark zoo lang optehouden.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Maracaybo, den 16den July 1822.

"Omtrent acht dagen geleden zyn de troepen van deze plaats byna 2,200 man sterk vertrokken om Morales op te zoeken. De overwinning van Dabajuro is niet zoo schitterend als men dezelve wel beschreven heeft; alle de papieren van generaal Morales zyn in de handen van eenen Engelschen officier gevallen, en geleverd aan generaal Soublette."

Uit de Iris de Venezuela van den 15den July.

BELEGERING VAN PUERTO CABELLO.

Bulletin No 14.

Op den 30sten ll. kwam ons eskader aan en ankerde in Isla Larga, hebbende aan boord eene groote hoeveelheid levensmiddelen en krygsbehoeften. Op den 7den dezer tyding ontvangen hebbende dat er buiten Puntabravo, eene party der vyanden zich bevond, trokken er 6 mannen en een sergeant van het bataljon van Anzoategui op om hen te verrasschen, en men kreeg 3 gevangen van het bataljon van Burgos, een werd er gedood en het overige verstrooid. De nieuwe battery, genaamd des Generals Battery, heeft heden derzelver vuur met groote uitwerking begonnen. Toen de belegerden uit gewaar werden den rigten zy al hun vuur tegen dezelve, maar zonder het minste goede gevolg. Kapt. Franco, met de 7de kompagnie grenadiers, drong door tot naby de Plaza de la Constitution, en stond een zwaar vuur gedurende twee ure uit, zonder eenig ander schade te ontvangen, dan een soldaat die zich gekneusd had.

Z. E. gaf order dat er verleden avond om 8 uren twee flecheras en twee boten met 40 mannen, de dryvende bateryen zouden aanranden, hetwelke uitgevoerd werd; maar na een uur's zwaar schieten, waren wy verpligt terug te trekken, door de hoogte der vaartuigen, en het getal der manschappen aan boord. Onze verlies by die gelegenheid bestond in 3 dooden en 12 gekwetsten; dat des vyand is onbekend.

Hoofd-kwartier in front van Puerto Cabello, den 10den July, 1822.

G. WOODBERRY.

OFFICIEEL.

De oorlog in het zuiderlyke departement is ten einde.

BUITENGEWOONE GAZETTE VAN COLUMBIA *

MAANDAG DEN 24STEN JUNY 1822.

Het gouvernement heeft officieele tyding ontvangen van de bevrydende hoofd kwartieren, gedagteekend Pasto 8sten Juny, met de kapitulatien door de bevrydende armée, aan de Spanjaarden, die Pasto en Quito verdedigden, toegestaan; dien ten gevolge was de eerst genoemde stad op den zelfden dag (8sten Juny) door Z. E. de President, en de laatste door generaal Sucre, op den 25sten Mei in bezit genomen. De schoone verrigtingen van Bombona en Pichincha, welke de kapitulatien voor gegaan zyn, hebben den vyand tot de overgave gedwongen; en de helden van het zuiden waren niet minder edelmoedig en dapper. De Columbiaansche garde heeft derzelver roem vergroot. De helden van Pichincha hebben de sterkste bewyzen gegeven dat de liefde voor het vaderland alle tegenstand trotseert. De oorlog in het zuiden is geëindigd, met roem aan de wapens van Columbia. Een millioen van Amerikanen komen om de familie der Republiek te vermeerderen, en de overwinnaar in duizende veldslagen, de edelmoedige vyand van Spanje, de schepper van Columbia, de onsterfelyke Bolivar heeft nieuwe laurieren om zyn hoofd verworven.

Lang leve de Republiek.

LETTERKUNDE.

Dag verhaal eener expeditie 1400 mylen boven Orinoco, en 300 beneden Arauca; met een verhaal van het land, de manieren der volkeren, en hunne militaire verrigtingen, &c. door J. H. Robinson, gewezen chirurgyn by de Patriotsche armee.

[HET VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.]

"Ik heb toen der tyd eenige verkeering gehad, met een heer alhier pas aan gekomen van de Monagas' armée. Het verhaal dat hy deed der kennis van de kreolen was aardig. Zy kennen geen ander, dan het plek waar op zy geboren zyn, of dat gedeelte van het land waar zy door gegaan zyn. Zy haten alles wat den naam van koning voert; maar gevoelen zich niet genegen, om den koning van Engeland op eenen gelyken voet te stellen met de andere van den zelfden titel, om dat zy uit Engeland kleeren ontvangen.

* Bogota, Hoofdstad der Republiek.

gen hebben, die zy denken op eigen bevel des koninges voor hen gezonden zyn. Zy hebben geen ander begrip van de mogelykheid, van eenige zaak het zy goede of kwade handelwyze van eenig land, zonder de toestemming des konings; en dus denken zy dat de bekende inzigten der Britsche kooplieden, eene uitoefening van s'konings magt is. Zy zeggen de koning van Engeland zendt ons veele zaken, klederen, wapens, en krygsbehoeftens, &c. en daarvoor waarom zendt hy geen leger uit om van ons land bezit te nemen? Wy zouden werken en vegten voor de Engelschen, en in alle opzigten hunne slaven zyn.

" Volgens hunne wyze van berekening ligt Engeland zoo wat op eenen afstand, en Londen houden zy voor een eiland. Kort om, zy zyn zoo geheel onkundig in deze zaken, dat zy de West Indische eilanden voor een gedeelte van Engeland rekenen. Zy zyn by de hand om te vragen, of gy een Engelsch koningsgezinde of een Engelsch patriot zyt; en na vergeefsche moeite om met eene ware kennis van uwe vermaagschap met hen en met hunne zaak bekend te maken, dan zyt gy verpligt hen te verlaten e ven onkundig als zy waren. Zy zyn met het vermogen der spraak begaafd, en dat is byna alles, waar in gy hen als mensch kunt kennen. Zoo zy gevraagd werden waarom zy hunne eigene taal niet boven de Spaansche hielden, zullen zy antwoorden dat de Spaansche taal lang te voren de Spanjaarden hun land ingenomen hadden in Zuid Amerika gesproken werd. Waarlyk, er zoude geen einde zyn, om voorbeelden van hunne onkunde optenoemen

" Een aid de camp is gemeenlyk een groote heer in Engeland, en zoo ook een kolonel; maar hier waar ik nu dit schryf heb ik den eersten in de rivier zien zwemmen en zyn muilezel waschen; terwyl de ander iets verder, bezig was, zyn hemd te wasschen, ik gebruik dit woord niet in het *meervoud* daar by waarschynelyk niet meer dan *één* had

" Aangaande de eigenlyke uitwerkingen der vryheid onder de slaven alhier, is het bezwaarlyk te gissen; maar, voor zoo ver het tot hier gebleken is, zoodanige vryheid was klaarblykelyk schadelyk, niet slechts voor hen maar voor de rust en vrede van anderen. Ingevolge deze vryheid, liepen de zulke die instaat waren naar de bergen en rivier zyden, zy hebben zich zamen verbonden met de *sambos* en andere inboorlingen, en werden rovers en moordenaars; terwyl die welke in steden bleven zeer vermetel, buitensporing, en lui geworden zyn, en zulke der vrouwen, die het konden doen, werden gemeene, en zekerlyk de onbeschaamdste menschen."

† † †

" Op dezen tyd raapte twee kreoolsche officieren een kapitein en een majoor, een tandschayer op, zy zetten zich neder om het gebruik van den zelven uit te vinden. Aan het eene end was het haar, en aan het andere een stuk spons. Met het haar poogden zy hunne knevels te schuyeren; maar het wilde niet lukken, zy lieten het staan uit schreeuwende *caramba!* Nu bepaalden zy hunne vernuftige aandacht op het end met de spons; maar met het gebruik hiervan waren zy tevens onbekend. Eindelyk kwam er eene heerlyke gedachte op, in een van die koppen, en hy trok een vuursteen en staal uit zyne zak, denkende dat hy vuur kon slaan; gelyk zy doen om hunne ciegaren aantesteken; maar, na veele vergeefsche pogingen, bevond hy het onmogelyk! en toen hy zag dat men hem uitlachte, merkte hy koeltjes aan, dat hy wel wist, het niet te doen is, maar dat het slechts eene proefneming was

† † †

" Omtrent eene myl hooger de rivier op, gingen wy by eene stad Las Piedras genaamd ten anker, dewelke omtrent 3 jaren te voren door de koningsgezinden verwoest werd. Deze zoo als merendeels ieder andere stad, is op eene voor de scheepvaart ontoegangkelyke plaats gebouwd; hetwelk door de in menigte rond om de landing plaats verspreide rotsen veroorzaakt wordt. Ik ging aan wal, en na 3 of 400 yards gewandeld te hebben, kwam ik op de plaats waar de stad voor dezen gestaan had. Met medelyden bezag ik zulke verwoestingen. Niet meer dan een twaalftal huizen of beter gezegd hutten, waren het overblyfzel van die, welke vóór de verwoesting eene vierkante myl besloegen; en dewelke vóór dezen de voornaamste straten geweest waren, zyn nu met kreupelbosschen en onkruid begroeid; zoo, dat van de straten dewelke voormaals vyftig voeten breed waren, niets dan een eng voetpad is overgebleven. Het boven einde der stad, hetwelk toenmaals een zeer schoon Plein was, is nu met onkruid overgroeid, en eene op den hoek staande kapel is nu omtrent gelyk met den grond geslegd.

" De bevelhebber van de stad was door een van de roovers en moordenaars bende gewond. Wy gingen hem zien en vonden den armen man in het bed liggen met beide de beenen geheel verbryzeld door eene of meer schoten, welke hy 15 dagen te voren ontvangen had; het afzetten van zyne beenen werd hem als het eenigste middel tot behoud zyns levens voorgeslagen, waarin hy echter op geene wyze wilde toestemmen, waarop wy hem met weerzin stervende verlieten. Het is een gebruik dezer deugnieten om in steden, en dorpen te gaan, en een ieder van het zyne te berooven; en dewyl deze ongelukkige kommandant hunne rooveryen plag tegen te gaan, kluisterden zy hem aan een blok en schoten terwyl hy neer lag met eene donderbus op hem! Voor hoe vele onbeschryfelyke pynen en smarten zouden deze monsters den armen man beveiligd hebben, indien zy in de plaats van hunne donderbus op zyne lendenen naar zyn hoofd gerigt hadden.

" Wy keerden naar de rivier terug, waar wy den generaal Urdanetta ontmoetten, die versche dene van ons ten middagmaal uitnodigde. Zyne tentje was digt aan de wal gebouwd, welke plek zoo wy ons verbeelden voor onze eetplaats bestemd was, maar de generaal nam my onder den arm en wy wandelden voort, tot dat wy aan eene uitstekende gladde rots kwamen, waar de tafel tot het middagmaal bereid was. Een goede maaltyd werd hier voorgediend, waaraan wy niet op stoelen, maar op steenen gebruik maakten.

(Het vervolg Hierna.)

His Majesty's brig Kemphaan, captain Dingemans, arrived on Saturdey from a cruize to leeward.

The Columbian schooner Centella, captain Hoffneer, lay off and on this harbour on Saturday morning, and in the afternoon proceeded to windward.

The U. S schooner Porpoise, capt. Ramage, sailed on Monday, we believe for Carthagena.

On the afternoon of Tuesday last three brigs and a schooner were descried to windward, coming down with all sail set, and were soon made out to be Columbian vessels of war. On nearing the shore they shortened sail, and on coming off the harbour they luffed and made a short tack to windward, when they bore away for the Spanish brig of war Hercules, which was then in sight to leeward, with five schooners under her convoy

The Spanish frigate Ligera, which had been for some days previous in the harbour, soon after got under waigh, and proceeded to sea; the Columbian vessels being by this time about eight miles to the westward, who on perceiving the frigate hauled close upon a wind and stood to the southward. The Ligera after laying too for a short time off the harbour, bore up, and stood to the westward, to join the Hercules, taking no notice whatever of the Columbians, who pased her on the larboard tack; when night coming on the whole were lost sight of, without a single shot having been fired on either side.

On the following day the Hercules, with her convoy, which have on board a number of troops, came into the harbour. This took place in consequence of one of the schooners, the Rosalia, having carried away her main mast, and was therefore rendered incapable of proceeding on her voyage. On Thursday the Ligera also came into the harbour.

General Don Francisco Tomas Morales is on board the Hercules, and commands the expedition, which will proceed as soon as the troops are transhipped from the Rosalia on board another vessel. Their destination is not known, but report states it to be Puerto Cabello.

H. M. brig Swallow, captain Bodel, arrived on Thursday from the Main.

The Columbian schooner Centella, captain Hoffneer, lay too off this harbour yesterday afternoon for about an hour and a half, and sent a boat on shore, with an officer, who having returned on board, the Centella instantly proceeded to windward.

To the many depredations committed lately on our commerce, we have to add the capture of the sloop Neptunes, of this port, by a ketch under Columbian colours, on the 13th instant, while on a voyage to Coro. The sloop was sent to Maracaybo, where she has been condemned with her cargo, and was advertised to be sold on Friday the 19th instant.

The schooner Maria, belonging to this port, has also been condemned in Maracaybo, having been seized in that harbour, after having been there three weeks, and discharged her cargo, and taken in a return cargo, on suspicion of her having gone to that port with provisions for general Morales.

Two of the three slaves who lately made their escape in a canoe from one of the leeward plantations, accompanied by a free man of colour, were lately taken up at Aruba. It appears, from what we have learnt, that on their getting on shore, they imagined they were upon the Main, and began to dance, and haloo with joy. Having tired themselves in this sort of amusement, they proceeded on till they came in sight of the town, when perceiving their mistake, they, with the utmost effrontery told the commandant they were Spaniards, who had been put ashore by a privateer, and requested he would give them passports for Maracaybo. It is scarcely necessary to mention that they were instantly secured, with the exception of one of the slaves who made his escape, and have been brought back to this island in H. M. B. Kemphaan.

We are sorry to learn that the slaves whom we had lately occasion to mention made their escape from this island in a canoe, have, to all appearance evaded detection; and that one of the owners who went in pursuit of them, on board the Danish sloop Pirro, capt. Solar, has returned without having obtained any precise information respecting them. He proceeded from hence to Coro, and having been politely received by the Spanish commandant there, and every assistance given, no tidings could be obtained, except, that two days after the slaves effected their escape, four dead bodies, which were reported to be foreign negroes, were washed on shore to leeward of the port of Coro, and it is, therefore, presumed, that they were a part of the runaways, and that the others may have shared a similar fate.

On the evening of the 9th inst. while the above mentioned sloop was lying in the harbor of Coro, along with the Dutch schooner Three Sisters, and intending to have sailed in company for this island, they were attacked by two boats from the Columbian ketch Libertador, commanded by José Maria Garcia, they having entered the harbor, and forcibly cut out the schooner, notwithstanding several shots were fired from the fort. Two men belonging to the schooner were killed in the affray. In consequence of which the Danish sloop did not sail on that evening. On the following evening, however, she proceeded for this port; and the next morning, about 6 o'clock, she was chased by the same ketch, but she sailed so much inferior to the sloop, that had they not sent the Three Sisters, which had been previously manned, with about twenty five men, all armed, the sloop would have escaped; however, at last they came up with her, and the person commanding ordered the captain on board the ketch, and three most sanguinary and blood thirsty fellows were sent on board the sloop, armed with muskets and cutlasses, who ordered all on board not to stir on peril of their lives, they sitting close along side of them with their muskets cocked. The ketch then ordered the sloop, with other two prizes, to Maccy, and their detained her for three days, without assigning any reason for such detention. The only passenger on board was plundered of what money he had with him, together with some of his cloaths; and at night, no person being allowed to leave the deck, the privateersmen opened the trunks, and took away what they pleased. We understand that one of the men who was put on board the sloop is a Dutchman, formerly belonging to the battalion now serving here, but was banished for misconduct, and he appeared to be foremost in committing depredations and insulting the people on board — On the evening of the third day the captain of the sloop, who had been kept a prisoner on board the privateer the whole of that time, returned to his vessel, with an officer and some armed men, who again overhauled her; and after having opened and read every letter and paper on board, even the letter from the governor of Coro to the governor of this island, on the subject of the slaves, they allowed the sloop to proceed, on condition that they would take on board eighteen prisoners; but in consequence of a strong current, and want of provisions, she was obliged to make the best of her way to Aruba, and very glad were the people to get there in safety, after the shameful and merciless conduct of the crew of the ketch; although it is but justice to say that the captain and officers did not by any means behave improperly, otherwise than by the long detention of the sloop.

Extract of a letter dated Maracaybo, 16th July. 1822.

" The troops from this place marched about eight days ago, nearly 2,200 strong, in search of Morales; the victory of Dabajuro is not quite so brilliant as has been represented, all the papers of General Morales were taken by an English officer, and delived to General Soublette."

From the Iris de Venezuela of 15th July.

SIEGE OF PUERTO CABELLO.

Bulletin No. 14.

On the 30th ultimo our squadron arrived and anchored in Isla Larga, bringing on board a large quantity of provisions and ammunition, On the 7th inst. having received notice that a party of the enemy were outside of Puntabravo, a party of 6 men, and a sergeant of the battalion of Auzoategui went out to surprise them, which was done, making 5 prisoners of the battalion of Burgos, one killed and the rest dispersed. The new battery, called the Battery of the General opened its fire this day, with great effect. The beseiged finding this, directed all their fires against it, but without the most trifling success. Capt. Franco, with the 7th company of grenadiers, penetrated as far as the Plaza de la Constitution, and sustained a very heavy fire for two hours, without receiving any other injury than one soldier contusted.

H. E. ordered two flecheras and two boats last night at 8 o'clock, in combination with 40 men, to attack the floating batteries, which was executed, but after an hour's severe firing, owing to the height of the vessels, and the number of men on board them, we were obliged to retire. Our loss on this occasion has been 3 killed and 12 wounded; that of the enemy is unknown.

Head-quarters, in front of Puerto Cabello, 10th July, 1822.

G WOODBERRY.

OFFICIAL.

The war in the southern department, terminated.

EXTRAORDINARY GAZETTE OF COLUMBIA.*

MONDAY 24TH JUNE, 1822.

Government has just received official intelligence from the liberating head quarters, dated Pasto 8th June, with the capitulations granted by the liberating army to the Spaniards, who were defending Pasto and Quito; in virtue whereof the former city was occupied the same day (8th June) by H. E. the President, and the latter by general Sucre, on the 25th May. The brilliant affairs of Bombaná and Pichincha, which preceded the capitulations, compelled the enemy to surrender, and the heroes of the south were not less generous than brave. The Columbian guard has augmented its reputation. The warriors of Pichincha have given the strongest evidence that love of country bears down all opposition. The war in the south is closed with glory to the arms of Colombia. A million of Americans are coming to encrease the family of the Republic: and the conqueror in a thousand battles, the generous foe of Spain, the creator of Colombia, the Immortal Bolivar has added new laurels to his brow.

Long live the Republic.

---

* Bogota capital of the Republic.

LITERATURE.

Journal of an expedition 1400 miles up the Orinoco, and 300 up the Arauca; with an account of the country, the manners of the people, military operations, &c. by J. H. Robinson, late surgeon in the Patriotic army.

[CONTINUED FROM OUR LAST.]

"About a mile further up the river, we anchored at a town called Las Piedras, which had been almost wholly destroyed by the royalists about three years before. This, like almost every town on the river, is situate immediately behind a place very difficult of navigation, owing to the immense masses of rocks scattered about the landing-place. I went on shore, and, after walking about three or four hundred yards, arrived at a spot on which the town once stood I could not look without much concern, on such masses of waste and desolation. Not more than a dozen mud houses, or rather huts, remain of that which, before its destruction, stood on more than a mile square ground, and those which had once been the principal streets were now completely overgrown with wild brush-wood, and masses of running weeds, so that only a narrow footpath remains, of streets which were once about fifty feet wide. At the upper part of the town was that which had once been a very fine Plaza, now quite overgrown with weeds, and at the corner of which stood a chapel of considerable size, now nearly level with the ground.

"The commandant of the town had been wounded by one of the tribes of robbers and murderers. We went to see him and found the poor fellow in bed with both his legs completely shattered to pieces by a shot or shots he had received about fifteen days before; amputation was proposed, as the only chance he had of preserving his life; but he would not on any account submit to it, and we reluctantly left him to certain death. It is a common practice with these villains, to enter any of the towns or villages, and rob every one who has any thing; and this unfortunate commandant, having been rather troublesome to these banditti, they placed him in the stocks, and while he lay there, shot at his legs with a blunderbuss! Of how much pain and incalculable misery would these monsters have saved this poor fellow had they pointed their blunderbuss at his head instead of his limbs.

"We returned to the river, where we met general Urdanetta, who asked several of us to dine with him. His launch was hauled close up to the shore, which we imagined was to be our dining place. The general, however, took me by the arm, and we walked along till we came to a prominent, smooth rock, where the cloth was laid for dinner. Here our repast was served up in very good style, and we partook of it, sitting round the cloth, not on seats but on the stone. General Urdanetta is one of the few men in this country, who really deserves independence, for, in the strictest sense of the word, he is a liberal gentlemanly man."

* * *

"An express boat arrived from Angostura with an account of a reinforcement of 4500 English troops at the mouth of the Orinoco. The supreme chief himself, so deeply interested in every thing which is likely to bring this sanguinary struggle to a conclussion, on receipt of this information, actually burst into tears."

* * *

"The first arrival of the clothing from England produced some odd amusement enough — It came to Angostura; and the first experiment, in clothing the troops, was made on the opposite bank of the river, at Soledad. Never did infant survey with more astonishment and satisfaction, the trappings of its doll, than did these individuals contemplate the mighty alteration about to be made in their persons. The clothing, for a limited number, being served out, they did not know how to use them. Some put the legs in the arms of their coat, and brought the skirts up, and buttoned them round their loins. Others tied the arms of their coat round their loins, while the skirts were allowed to hang before like an apron. Others again tied the legs of the pantaloons in the same manner, allowing the upper part of them to hang before like the skirts of the coat. Simple as dressing one's self in a pair of wide pantaloons and jacket is, it was amazing how much trouble it caused to teach these stupid fellows how to put them on. It was also attempted to make them wear shoes; but this was soon abandoned, as they could not walk a step in them. In short, a more corrupt, stupid, mean, beggarly, and dishonest set of beings, chained in ignorance, and swayed by superstition and the most gloomy bigotry, never existed in human shape.

"They know nothing of their own, nor of any thing connected with any other country.— I have been asked, for instance, how we could do without mules in England, when any circumstance occurred to prevent a supply being sent from South America. They suppose that nothing good exists in any other country except South America, and that every other country is served, from that source. An officer in the army asked me (for they are continually asking questions) if we had any women in England! "No, no," replied I, ironically, "we plant the people there as we do potatoes or cabbages!"— He seemed to feel that he had committed an error, and he corrected himself by saying, that he meant any women except those who went from South America! On every other subject, similar mistakes are perpetually committed.— These people are also very selfish, are habitual gamesters, and are lazy beyond any set of men I ever saw."

* * *

"The principal part of this day was occupied in swimming mules, horses and oxen across the Arauca, with the intention to prevent them falling into the hands of the enemy. I do believe the number brought across must have exceeded 30,000. To those unaccustomed to such sights, the crossing of horses, troops, &c. from one to the other side of the river, is curious— The men mount the animals, and generally carry their saddle on their head. After the horse is driven into the river beyond his depth, the man slips off behind, seizes the horse's tail, and partly by swimming with one hand, and partly by the assistance of the horse, he gets to the opposite side."

* * *

"To cherish the generous feelings of the heart—to cultivate honour, honesty, friendship, liberality, and science, among such people, is not only waste of time, but is almost to a certainty calculated to ensure the displeasure and even rancour of those with whom you must necessarily associate. The qualifications which can alone lead to success are those of a directly opposite nature, and especially the perpetual exercise of every kind of cunning and deceit.— Morality is banished from among a very great proportion of these people; and, as to religion, while it is throughout a mere pantomimical farce, the priests are, with few exceptions, prompters and stage managers. Their professions consist of nothing more or less than a fantastical, methodistical, canting exhibition, in which neither practical virtue, nor practical morality, are suffered to exist; but in which the most laughable bigotry is combined with an affected, hysterical, and truly mechanical sensibility, which, with more than a mother's care, they nurse in the deepest recesses of their unprincipled hearts.

"Their general habits, as already hinted are filthy in the extreme. Smoking tobacco, from sunrise till sunset, is the constant habit of man, woman and child, while they spit any where and every where, without any kind of attention even to that degree of cleanliness which may be often found among the brute creation. In regard to their periods of eating, a great proportion of them have no regular times, but eat whenever they are hungry, which is every hour or two; and, in their drinking, they exhibit habits equally disgusting."

* * *

Unparalelled, Disastrous, and Frightful Retreat to the Mouth of the Arauca.—"The following morning, at day break, a messenger arrived at our bush, and told us we must instantly set off, as the enemy had crossed the river in the night, and were bearing down upon us with all speed, our whole troop had left Caugral and the neighbourhood, and were at that moment on the retreat. It was reported, he said, that there were 8000 men and four field pieces.

"Our situation was now far from being enviable, and I instantly set off to search for the general, to receive orders from him that I might be furnished with servants and mules. He got into a mighty pasion, and after swearing three or four times, told me it was too late. I said I was assured by him two days before there was "plenty of time;" that yesterday he and all of them would "die before they quitted the spot;" and this morning I was "too late" in applying. I do not exactly know how I looked on experiencing this unmerited and galling injury; but I suspect it was neither a look of entire satisfaction nor of unbounded respect for the worthy general.

"He sent one of his aid-de camps after me, to say if I should apply at a place, which he named, where government mules were kept, I should receive two. Off I posted, and did as I was directed. I consequently got two mules; but they seemed, what they proved to be afterwards quite useless. I had them, however, conveyed to our bush, where I found my friend in great consternation for my absence, more especially as the enemy was fast approaching, and every one except ourselves had moved onward.

"We now went to work to load our mules; but found they would not do, and we were obliged to abandon every such attempt, and have recourse to some plan by which we might procure mules or horses, or any sort of animal fit for use. There being no pay or emolument of any kind allowed us, my sole resource was to procure animals for the very little money I had, and, that being exhausted, to dispose of my clothing to purchase more. I had obtained two pack saddles, and I soon procured two mules and two horses, miserably lean, but the whole cost me only one dollar! Never having before attempted to pack such articles, we both were much at a loss how to accomplish it; and, after we had done our best, it was but a clumsy business.

"We were now very near the enemy's fire, and I believe had we been detained another half hour, we could scarcely have failed of being taken prisoners. Our troops had now got more than a league before us, and we set off to overtake them. The miserable condition of our animals prevented the possibility of quickness in our movements; and thus we passed slowly along, more like the melancholy solemnity of a funeral procession than a retreat from a blood thirsty enemy.

"Paez had ordered the immense savannahs to be all burned as we passed them, to prevent the enemy obtaining forage for their horses; and as we were considerably in the rear, the excessive heat which issued from these places, was extremely distressing. Nor was this all; for the soot, which was driven in clauds from the burned grass and shrubbery, rendered us all over filthy, and as black as African negroes.

"From the immense herd of cattle, of all descriptions, which were driven onward, for the use of the army, I had some hopes that I might find a ready exchange for the bad cattle. But, no;—on enquiry I was told that these animals were all private property, and belonged (which was a lie) to this or the other colonel or general, and could not be had on any account.

"The objects which now began to obtrude themselves on our sight, who were endeavouring to make their escape with the army, presented a most humiliating spectacle. Old women and men, bent down by age, want, and former years of galling oppression,—women, with perhaps two children in their arms,—and children from two to four or five, all in tears, following their wretched parents, were every where to be seen. Many of these miserable creatures, I am sure, could not continue such exercise in such a country, and exposed to wants and hardships of every description for even a few hours. I should think it extremely probable, that they could not escape being overtaken and murdered by the Spaniards; or if they did, the approach of night would most certainly leave many of them dead among the grass.

"We stopped for half an hour about sunset, and again about eight in the evening, to allow our cattle some grass; but no one could inform us if we should remain for the night, and, of course, we could not unload our cattle, although by this time they were nearly exhausted.

"In less than an hour, the general's order arrived for us to continue our retreat, when I again applied for fresh horses or mules, with a servant or two to assist me, but no notice was taken of my request. I mentioned the condition of the two mules which were given me, and how impossible it was for them to be made use of; and that I had been obliged to purchase the meagre and exhausted animals I now had, in order that I might escape being taken prisoner. The answer was that the general could afford no assistance, as (which was not true) the horses and mules were all employed. I met with various of my countrymen who were all equally unsuccessful in their application for horses. The answer to all was, that the general could not give us either horses or mules, and that we must all endeavour to get on the best way we could.

"With the imperfect packing, the luggage perpetually falling off, the darkness of the night, our total ignorance of the tract our troops had taken, and inability of our cattle, we dropped fast behind, till at length we entirely lost our way in the wood; exposed to the certainty of being murdered by the natives, even for the the shake of our property, should any band of them fall in our way, before we might be fortunate enough to overtake the army.

"It was a dreary night; the thick clouds lay close and heavy on the earth; and the impression made on my mind was so indelibly fixed, that I am sure neither time, change of situation nor circumstances of any description, can efface it. It was a night so calcuated to startle the boldest, and humble the most vain and volatile, that I question much if any future circumstance can ever make me smile when I think of it.— The awful appearance of the numerous burning savannahs, many of them covering several miles, in one universal blaze,—the gleaming of the forked lightning,—the tremendous bursts of thunder—and the screaming and howling of wild beasts in the bush, all conspired to make us sad and silent; and thus we paced on not knowing whether we were going the right or wrong way, and without scarcely exchanging a word with each other.

"Throughout the interior of Venezuela, except in the neighbourhood of Angostura, there are no roads; and even near that place they are very bad, being often obstructed by large masses of rock. Journeys, such as our present, were of course, often interrupted by plains of bamboos, or by low brush wood, interspersed with trees of immense size, through which we were obliged to cut our way, that we might be enabled to proceed; unless indeed, we were fortunate enough to fall in with some track which, in the wet season is full of water, but in the dry, is either a bed of mud or sand. The only tracks were those of wild beasts, in their passage to and from the rivers, or idle savannahs of burning sand.

"About three in the morning, we very fortunately were overtaken by some people who were flying from their homes to put themselves under the protection of the army. At first, we conjectured they were robbers; but we really were so jaded and miserable that we scarcely cared what they might do with us. Perhaps they might have eased us of our burdens and murdered us, to prevent our appearing against them, had we not taken an early opportunity of telling them, that the articles we had were stores belonging to Paez: and thus we escaped. They seemed acquainted with the country, and we followed them, without shewing ourselves so much at a loss as we really were.

"In a short time we overtook the army where they were resting till sunrise. They were in a very wet savannah, where they had been asleep for more than an hour. I and my companion in wretchedness did the best we could in unloading our cattle, when, exhausted with fatigue, we sunk among the wet grass and fell fast asleep.

(To be continued.)